

DECOENE, Alberic, Vlaams priester-pedagoog (Wevelgem 2 september 1883 - Brugge 4 november 1958).

Na zijn universitaire studie in de thomistische wijsbegeerte en de theologie te Leuven, wijdde hij zich volledig aan de vorming van de katholieke Vlaamse onderwijzers, eerst als leraar, daarna als directeur van de bekende diocesane normaalschool in Torhout en ten slotte in 1930 als diocesaan hoofdinspecteur van het Lager Onderwijs. In 1932 werd hij lector aan de universiteit van Leuven, waar hij godsdienstige en wijsgerige principes der opvoeding doceerde. In 1937 werd hij leraar zielkunde aan het Hoger Technisch Instituut te Oostende.

Van enorm belang voor de pedagogische beweging, die de Vlaamse onderwijzer niet alleen professioneel, maar ook cultureel op een hoger niveau zou brengen, was de oprichting door Decoene en Frans de Hovre van het Vlaamsch Opvoedkundig Tijdschrift (1918).

Deze rusteloze man heeft ook aan tal van andere tijdschriften meegewerkt. Hoewel niet rechtstreeks betrokken bij de strijdbare V.B., heeft hij door zijn pedagogische activiteit enorm veel bijgedragen tot de Vlaamse ontvoogding, waarvoor de basisschool a.h.w. een infrastructuur is geweest.

WERKEN: *Inleiding tot de opvoedkunde* (1924); - *Het vraagstuk van de tucht* (1924); - *In 's Konings dienst* (1927); - *Problemen* (1932); - *Doctor Edward de Gryse* (1944); - *In het licht der Encycliek over de christelijke opvoeding* (1946).

CYRIEL VERLEYEN